

DECIZIE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând cererea de recurs înaintată de Prussacova Elena, prin intermediul avocatului Beruceașvili Andrei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului, către Prussacova Elena cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 23 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea apelantei Prussacova Elena, înaintată prin intermediul avocatului Beruceașvili Andrei cu privire la repunerea în termen a apelului, fiind resituită cererea de apel împotriva hotărârii din 01 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă,

c o n s t a t ă:

La 17 martie 2021, ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului, a depus în instanță cerere de chemare în judecată către Prussacova Elena privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 01 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat de la Prussacova Elena în beneficiul ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului, suma de 5172,21 (cinci mii una sută șaptezeci și doi,21) lei cu titlu de datorie pentru serviciile locativ-comunale și energia termică pentru perioada de până la 01 februarie 2021, la locul de consum apartamentul nr. 7 din str. XXXXXX, 25, mun. Chișinău. S-a încasat de la Prussacova Elena în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 270 (două sute șaptezeci) lei.

La 14 iulie 2021, Prussacova Elena, prin intermediul avocatului Beruceașvili Andrei, a declarat apel, solicitând repunerea apelului în termenul de declarare, casarea hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri sub formă de încheiere prin care procesul să fie încetat.

Drept temei de repunere în termen a apelului, reprezentatul apelantei Prussacova Elena, avocatul Beruceașvili Andrei, a invocat că apelanta domiciliază permanent în statul Israel, iar în Republica Moldova a venit pe o perioadă scurtă de timp și în cutia poștală a găsit scrisoarea instanței cu copia hotărârii din 16 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. Accesând portalul instanței de judecată, apelanta a constatat că aceeași instanță a pronunțat o hotărâre identică la 01 iunie 2021. Astfel, apelanta Prussacova Elena a omis termenul de declarare a apelului din motive întemeiate, deoarece nu a cunoscut despre procedurile judiciare intentate de către ÎMGFL nr.13 cu privire la încasarea datoriilor la serviciile comunale, temei pentru care a solicitat repunerea în termen a apelului.

Prin încheierea din 23 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea apelantei Prussacova Elena, înaintată prin intermediul avocatului Beruceașvili Andrei cu privire la repunerea în termen a apelului, fiind resituită cererea de apel împotriva hotărârii din 01 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

La 07 octombrie 2021 (prin poștă), Prussacova Elena, prin intermediul avocatului Beruceașvili Andrei, a declarat recurs împotriva încheierii din 23 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei decizii prin care Prussacova Elena să fie repusă în termenul de declarare a apelului, iar cauza să fie remisă spre rejudecare la etapa primirii în procedură a apelului.

În motivarea recursului, s-a invocat faptul că litigiul a fost examinat în lipsa recurenței, or aceasta este stabilită cu traiul permanent în Israel. Astfel, recurenta nu a cunoscut despre existența prezentului litigiu, iar când a revenit în țară, a descoperit în cutia poștală copia hotărârii din 16 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (emisă pe cauza civilă nr. 2-19645/2020). Despre hotărârea din 01 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, emisă în prezentul proces, a aflat accesând portalul instanțelor judecătorești. Respectiv, recurenta consideră incorectă soluția instanței de apel cu privire la respingerea cererii sale de repunere în termen a apelului, or termenul de declarare a apelului a fost omis motivat.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în cererea de recurs și prevederile legale, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Prussacova Elena, prin intermediul avocatului Beruceașvili Andrei, este neîntemeiat și necesită a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea din 23 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces prin poșta electronică la 29 septembrie 2021 (f.d. 52). Astfel, ținând cont de faptul că cererea de recurs a fost înregistrată la 08 octombrie 2021, fiind expediată prin poștă la 07 octombrie 2021, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că prin încheierea din 23 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea apelantei Prussacova Elena, înaintată prin intermediul avocatului Beruceașvili Andrei cu privire la repunerea în termen a apelului, fiind resituită cererea de apel împotriva hotărârii din 01 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Potrivit prevederilor art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile *de la data pronunțării dispozitivului hotărârii*, dacă legea nu prevede altfel.

Mai mult, dispozițiile art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă constituie o garanție a dreptului de apărare, legiuitorul urmărind că persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de apel, pot fi repuse de către instanța de apel, în baza cererii. Totodată, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Potrivit cererii de recurs, avocatul Beruceașvili Andrei a argumentat omiterea termenului de depunere a cererii de apel, prin faptul că prima instanță a examinat litigiul în lipsa recurentei, pe care a citat-o, dar nu a avut posibilitatea de a recepționa corespondența, dat fiind faptul că aceasta locuiește permanent în Israel, revenind doar periodic în Republica Moldova.

Examinând minuțios materialele cauzei, Colegiul conchide că argumentele invocate în cererea de recurs nu pot fi reținute, or acestea au un conținut general, și nu unul concret, nefiind probate.

Astfel, Colegiul examinează legalitatea și temeinicia încheierii din 23 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău la momentul pronunțării acesteia. Respectiv, solicitând prin cererea de apel din 14 iulie 2021 repunerea în termen a apelului, avocatul Beruceașvili Andrei a indicat doar asupra domicilierei apelantei Prussacova Elena în afara teritoriului Republicii Moldova, dar a omis să probeze în fața instanței acest argument. În așa mod, examinând solicitarea apelantei de repunere în termen a apelului, Curtea de Apel Chișinău întemeiat a respins-o, deoarece argumentele avocatului sunt declarative.

Totodată, Colegiul atrage atenția asupra faptului că recurenta a făcut o tentativă de a demonstra faptul domicilierei sale în Israel prin anexarea la cererea de recurs supusă examinării a copiei pașaportului său, care conține mențiunea IP Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrare și evidență a populației, despre autorizarea emigrării recurentei în Statul Israel, cu data aplicării – 04 martie 2020

(f.d. 58). Totuși, Colegiul reiterează că încheierea instanței de apel din 23 septembrie 2021 este una întemeiată, or la momentul pronunțării acesteia, la materialele cauzei nu existau probe care să confirme cele invocate de recurentă.

Chiar și așa, copia pașaportului recurenteia Prussacova Elena nu demonstrează momentul ieșirii acesteia din țară, momentul înțrării pe teritoriul Republicii Moldova, momentul în care a luat cunoștință de copia hotărârii, etc. Or, în lipsa unor probe care să demonstreze incontestabil aflarea recurenteia în afara țării, nu poate fi reținută imposibilitatea acesteia de a contesta hotărârea instanței în termen.

Colegiul relevă că, potrivit art. 61 din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Suplimentar, în conformitate cu prevederile art. 116 din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Colegiul reiterează faptul că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia încheierii supuse recursului la momentul adoptării acesteia. În așa mod, materialele cauzei atestă faptul că, la data pronunțării încheierii contestate, la materialele cauzei nu erau anexate probe incontestabile care să certifice faptul imposibilității apelanteia de a contesta hotărârea în termen. Respectiv, Colegiul susține poziția instanței de apel cu privire la faptul că apelanta nu a probat motivele omiterii termenului de depunere a cererii de apel.

Astfel, legislația procedurală de rând cu stabilirea anumitor drepturi procedurale participanților la proces, instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricărui abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei concluzii false de prelungire a termenului de depunere a apelului. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în

decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de Prussacova Elena, prin intermediul avocatului Beruceașvili Andrei, împotriva încheierii din 23 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanței de apel urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

Luând în considerație cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Prussacova Elena, prin intermediul avocatului Beruceașvili Andrei.

Se menține încheierea din 23 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului, către Prussacova Elena cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru